

Beskrivelsen af begrebet endeligt ophør svarer til den tidligere nationale lovgivning herom, således at fartøjerne enten skal ophugges, overgå til andet formål end fiskeri, f. eks. lystsejls, eller overgå til fiskeri fra en stat, hvis fiskere ikke har adgang til EF-havet. Det har vist sig, at der er en vis interesse for at købe brugte danske fiskerfartøjer i f. eks. det Caraibiske område.

Til § 2

Kravet om fartøjernes mindstestørrelse indebærer en lempelse i forhold til EF-direktivet, mens betingelsen om 100 dages fiskeri det forudgående kalenderår dels vil være en betingelse for EF-refusion, dels sikrer, at der rent faktisk sker en begrænsning af flådens kapacitet.

Til § 3

De foreslåede støttesatser er noget højere end

de i 1979-80 anvendte, og er fastsat på grundlag af oplysninger om de aktuelle forsikringsværdier inden for flåden med en rimelig reduktion, bl.a. under hensyn til de indtægter, ejeren inden for lovens rammer kan opnå ved salg af skrog, motor og tilbehør. Forslaget om et tilskudsloft på $\frac{2}{3}$ af forsikringsværdien tilsigter at undgå, at der ydes uforholdsmæssigt store tilskud til fartøjer, der er i ringe stand og som derfor repræsenterer en forholdsvis mindre fiskerikapacitet.

Til § 4

Bemyndigelsesbestemmelsen tager især sigte på at skabe hjemmel til at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre delvis refusion af udgifterne fra EF.

Til § 5

Bestemmelsen skyldes hensynet til ordningens notifikation over for EF.